

29-05-2020

ఉదయము మరళ

సంశాపి

చౌషదాద

మధువనము

“ మధురపైన పిల్లలారా - పీకు నంచా ఉండాలి - ఏ శివునైతే అందరూ ప్రజస్తున్నారీ, వారు మాకిష్యాడు తండ్రిగా అయ్యారు. మేము వాలి సన్మఖ్యలులో కూరిపొని ఉన్నావు ”

ప్రశ్న :- మనుష్యులు భగవంతుని క్షమాపణ ఎందుకు కోరుకుంటారు? వాలికి క్షమాపణ లభిస్తుందా?
జవాబు :- మేము చేసిన పాపకర్తల శిక్షను భగవంతుడు ధర్మరాజు ద్వారా ఇష్టిస్తారని భయము ఉన్నందువలన మనుష్యులు భగవంతుని క్షమించమని వేడుకుంటారు. కానీ వారు చేసిన కర్తల శిక్షను కర్తృభోగ రూపములో తప్పకుండా అనుభవించాల్సిదే. భగవంతుడు వాలికి మందును ఇవ్వరు. గృహజీలులో కూడా శిక్షలు అనుభవించాలి. మీరు కిమేం చేశాలో అవస్థ నిష్టాత్మకరమవుతాయి. ఈశ్వరీయ ఆదేశానునిసారంగా నడుచుకోలేదు కనుక మీకు ఈ శిక్ష తప్పదు అని నిష్టాత్మకరమవుతుంది. **పాట :- నిదురించి రాత్రిన పేగాట్టుకూన్నారు..... (తూనే రాత్ గపాయ.....)**

ఇప్పుడు పిల్లలైన మీరు ఎవరి సన్నుఖములో కూర్కొని ఉన్నారు? శ్రేష్ఠతి శ్రేష్ఠమైన తండ్రి సన్నుఖములో. తాణీ వారు గుహ్యంగా ఉన్నారు. ఇతరులందల శరీరాలు కనిపిస్తాయి. ఇక్కడ శివబాబాకు తమ చేతులు, తాళ్ళు మొదలైనవి లేనే లేవు. పుష్టిలు మొదలైనవి కూడా ఎవరు తీసుకుంటారు? ఒకవేళ ఇప్పపడితే, ఇతని చేతుల ద్వారానే తీసుకోవలసి వస్తుంది. కానీ ఎవ్వలి నుండి తీసుకోరు. మమ్మలను ఎవ్వరూ తగలవద్దసి శంకరాచార్యులు అంటాడు అలాగే పతితుల నుండి కిష్మైనా నేను ఎలా తీసుకుంటాను? మాతు పుష్టిలు మొదలైనవాటి అవసరమే లేదని తండ్రి అంటున్నారు. భక్తిమార్గములో నిశిమనాధుని మంబిరము నిర్మించి పుష్టిలను అర్పిస్తారు. కానీ నాతు శరీరమే లేదు. ఆత్మను ఎవరైనా ఎలా ముట్టుకోగలరు! పతితుల నుండి పుష్టిలు ఎలా స్థీకరించాలి? అని అంటారు. ఎవ్వలి చేయి ఆశాశాల ఆశాశాల ఆశాశాల ఉస్టర్స్‌రెస్ట్ మార్క - పే 2020 ఆశాశాల ఆశాశాల ఆశాశాల

కూడా తగలరాదు. పతితులు తాకను కూడా తాకరాదు. ఈరోజు బాబూ అని అంటారు రేపు మళ్ళీ నరకవాసులుగా అవుతారు. అటువంటి వాలని చూడను కూడా చూడను. తండ్రి చెప్పిన్నారు - నేను సర్వతోషమైన వాడిని. ఈ సన్మానులు మొదలైన వారందలని కూడా త్రామానుసారము నేనే ఉధరింపవలసి వస్తుంది. నా గులంచి ఎవ్వలికి తెలియదు. ఐవుని పూజిస్తారు. కాని మీరు గీతా భగవంతుడని, ఇక్కడికి వచ్చి జ్ఞానాన్ని ఇస్తారనే విషయము వాలకి తెలియదు. గీతలో కృష్ణుని పేరు వేసేశారు. కృష్ణుడు జ్ఞానము ఇచ్చినట్టయితే, ఐవుడు ఏం చేసినట్టు ? కనుక ఐవుడు రానే రాడని మనుష్యులు భావిస్తారు. అరే! పతితపావనుడు కృష్ణుడు కానే కాదు. పతితపావనుడని కేవలం నన్ను మాత్రమే అంటారు కదా! మీలో కాడా కొద్దిమంచి మాత్రమే అంతటి గొరవాన్ని ఇస్తున్నారు. బాబూ ఎంత సాధారణంగా ఉంటారు! సన్మానులు మొదలైన వారందలకి నేను తండ్రినని అర్థము చేయిన్నారు. శంకరాచార్యులు మొదలైనవాలి ఆత్మలందలకి నేను తండ్రిని. అందలకి శాలీలక తండ్రి ఉండనే ఉంటాడు. నేను సరవత్తులకు తండ్రిని. నన్ను అందరూ పూజిస్తారు. ఇప్పుడు ఆ తండ్రి ఇక్కడ సన్మానములో కూర్చొని ఉన్నారు. కాని ఎవలి ముందు కూర్చొని ఉన్నామనే విషయం అందరూ అర్థము చేసుకోరు.

ఆత్మలు జన్మ-జన్మంతరాలుగా దేహభామానానికి అలవాటు పడినందున తండ్రిని ప్పుతి చేయలేరు. దేహమునే చూస్తూ ఉంటారు. ఆత్మభామానులుగా అయితే ఆ తండ్రినే ప్పుతి చేసి వాలి శ్రీమతానుసారము నడుస్తారు. నన్ను తెలుసుకునేందుకు అందరూ పురుషార్థము చేస్తున్నారు. చివలిలో పూల్లి దేహా-అభమానులుగా అయ్యే వారే ఉత్తీర్ణులవుతారు. మిగిలిన వారందలలో కొద్ది కొద్దిగా దేహభామానము ఉంటుంది. తండ్రి ఏమో గుప్తంగా ఉన్నారు. వాలకి ఏమీ ఇవ్వలేరు. పిల్లలు తివాలయానికి కూడా వెళ్ళి అర్థము చేయించవచ్చు. కుమాలీలే తివాబాబా పలచయమునిచ్చారు. కుమార - కుమాలీలు ఇరువురూ ఉన్నారు. కుమారులు కూడా పలచయము ఇచ్చి ఉండవచ్చు. మాతలు పురుషులకంటే ఎక్కువ సర్వీసు చేసినందున విశేషంగా మాతలను ఉన్నతంగా చేస్తారు. కావున పిల్లలలో సర్వీసు చేసేందుకు అనుక్తి ఉండాలి. ఆ చదువు వై కూడా చాలా అభిరుచి ఉంటుంది కదా. అది భౌతికము. ఇది ఆత్మికము. భౌతిక విద్యను అభ్యసించి, ఆ త్రైల్య మొదలైనవి నేర్చుకున్న ఏమీ లభించదు. ఎవలికైనా కొడుకు జన్మించాడనుకోండి చాలా వైభవంగా, అట్టపోసింగా వాలి ఛలీ(తిసువు) జన్మించిన ఆరవ రోజు చేసే స్నాన పూజాదులు) మొదలైన వాటిని జరుపుతారు. కాని వాలకి ఏం లభస్తుంది! ఏదైనా పాందుకునేందుకు అంత సమయము కూడా లేదు. ఇక్కడ నుండి వెళ్ళి జన్మ తీసుకున్న వాలకి కూడా ఏమీ అర్థము కాదు. ఇక్కడ నుండి మరణించి వెళ్ళన వార్టై నేర్చుకొని వెళ్లి ఉంటే దాని అనుసారంగా చిన్న వయస్సులోనే తివాబాబాను ప్పుతి చేస్తూ ఉండవచ్చు. ఇది మంత్రము కదా. చిన్న పిల్లలకు నేల్చించినా వారు ఈ జిందువు మొదలైనవేమీ అర్థము చేసుకోలేరు. కేవలం తివాబా - తివాబా అని అంటూ ఉంటారు. తివాబాను ప్పుతి చేస్తే, స్వద్ధ వారసత్వాన్ని పాందుతారు. ఇలా వాలకి అర్థం చేయిస్తే వారు కూడా స్వద్ధములోకి వచ్చేస్తారు. కాని ఉన్నతమైన పదవిని పాందలేరు. ఇలా తివాబా తివాబా అనే పిల్లలు చాలామంచి వస్తారు. తర్వాత అంతమతి సింగతి అయిపెశితుంది. రాజధాని స్థాపన అవుతూ ఉంటి. మనుష్యులు తివాజిలు చేస్తారు కాని వాలకి ఏమీ తెలియదు. చిన్న పిల్లలు అర్థము తెలియకుండా తివ - తివ అన్నట్లు ఉంటుంది. తివ పూజ చేసే మనుష్యులకు తివుని పలచయమే లేదు. ఎలా చిన్న పిల్లలు తివ - తివ అని అంటూ ఉంటారీ, అర్థము చేసుకోరో అలా ఇక్కడ కూడా పూజిలు చేస్తారు కాని కొద్దిగా కూడా తివుని పలచయము లేదు. కావున వాలకి మీరు అర్థం చేయించాలి. మీరు ఎవలని

పూజిస్తున్నారో వారే జ్ఞానిగాగులు, గీతా భగవానుడు. వారు మమ్మలను చదివిస్తున్నారు. ఈ ప్రపంచములో శివబాబా మాకు రాజయోగాన్ని నేర్చిస్తున్నారని చెప్పేవారు ఎవ్వరూ లేరు. ఇది మీకు మాత్రమే తెలుసు అయినా మీరు మళ్ళివితారు. భగవానువాచ, నేను మీకు రాజయోగాన్ని నేర్చిస్తాను. ఎవరు చెప్పేరు - భగవానువాచ, కామము మహాతత్తువు, టీని పై విజయము పొందండి. పాత ప్రపంచాన్ని సన్మసించండి. మీరు హరయోగులు, హద్దులోని సన్మానులు. వారు శంకరాచార్యులు, కీరు శివాచార్యులు. వారు మనకు నేర్చిస్తారు. కృష్ణ ఆచార్య అని అనరు. అతడు చిన్న బాలుడు. సత్యయుగంలో జ్ఞానము అవసరము ఉండదు.

మధురాతి మధురమైన అప్పరూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్పదాదాల ప్రియమైనులు మరియు గుడిమాల్సిన ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి సమశే.

ధారణ కార్యక్రమాలు సారాంశము : -

1. మీ ఉన్నతి కొరకు తండ్రి సేవలో తప్పరులై ఉండాలి. కేవలము తినడం, త్రాగడం, సిద్ధపాపదం - ఇటి పదవిని పెంగాట్టుకోవడమే అనుతుంది.
 2. తండ్రిని, చదువును గౌరవించాలి. ఆత్మభిమానులుగా అయ్యేందుకు పూల్చిగా పురుషార్థము చేయాలి. తండ్రి శిక్షణాలను పూల్చిగా ధారణ చేసి సుపుత్రులుగా అవ్యాప్తి.

వరదానము :- “ స్వయంస్ని విశ్వసేవకు అర్థించి మాయను దాసిగా చేసుకునే

సహజ సంపన్న భవ ”

ఇప్పుడు మీ సమయాన్ని సర్వ ప్రాప్తిలను, జ్ఞానము, గుణాలు, శక్తులను విశ్వ సేవార్థము సమల్చించండి. ఏ సంకల్పము ఉత్సవమైనా అటి విశ్వ సేవ కొరకు ఉండా అని చెక్ చేసుకోండి. ఇలా సేవ కొరకు అర్థణవోతే స్వయం సహజంగా సంపన్నవోతారు. సేవ చేయాలనే పట్టుదల(లగ్గు) ఉంటే చిన్న - పెద్ద పరీక్షలు స్వతపోగా సమర్పణవోతాయి. అప్పుడు మాయుతో భయపడరు. సదా విజయులుగా అయిన సంతోషంలో నాట్చుము చేస్తూ ఉంటారు. మాయును మీ దాసిగా అనుభవం చేసారు. స్వయం సేవలో సరండర్ అయితే మాయ స్వతపోగా సరండర్ అవుతుంది.